

Reichskommissar Terbouens tale i Oslo.

Akvader-Akvina

Ved en opmarsj av avdelinger av SS-tropper og det tyske politi i Oslo talte Reichskommissar for de besatte norske områder, Terboven. — I sin tale behandlet også Reichskommisaren forholdene i Norge. Reichskommisaren uttalte bl. a.:

Ikke noen gang har Tyskland hatt til hensikt på noen som helst måte å gripe militært inn i Norge. Først da Norge ble gjort til kampområde ved de stadige engelske krenkelser av Norges nøytralitet, særlig ved mineutlegging i norsk farvann, og først da det forelå sikre bevis for at England hadde til hensikt å føre krigen mot Tyskland gjennem Norge, grep Der Führer inn.

Det overordentlig store og raskt resultat er i første rekke å takke Der Führers genialitet for, videre den taktisk kløke og energiske ledelse og den enestående og besluttende innsats av soldatene.

Flerparten av det norske folk har stadig villet være nøytral, og har ikke fulgt den tidligere norske regjering som var tankeløs nok til å kaste Norge i krig mot Tyskland, sa Reichskommisaren.

For mitt arbeide her i Norge er følgende forutsetninger avgjørende:

Midt- og Syd-Norge er i sikker tysk hånd. Denne tilstand kan på ingen måte endres. Aktiv eller passiv motstand er de siste midler til å endre denne tilstand. Målet for mitt arbeide er ved fredelig gjenopbygging å få næringslivet i gang og fortsette virksomheten. Det ligger altså ikke noen forskjell i mitt oppdrag og i det patriotiske sinnelag til nordmennene.

Reichskommisaren uttalte sin særskilige anerkjennelse til to organisasjoner, nemlig det norske Røde Kors, som overalt hadde arbeidet uegennyttig og pliktTro, og det norske politi og hjelpepolitiet. Bare de nordmenn, uttalte Reichskommisaren, som befolkningens velferd er likegeldig, kan bestride at politiet har inntatt en sann patriotisk holdning.

De vanskeligheter som nu må overvinnes er store, i særdeleshet da den engelske blokade nu hensynsløst også vil bli utvidet til Norge. Den arbeidsløsheten som allerede finnes kommer sikkert også til å stige. Norges verdenshandel ligger fullständig nede.

Disse vanskeligheter må vi i fellesskap rydde av velen. Jo hurtigere og mer aktivt enhver medvirker, jo hurtigere vil tempoet under gjenopbygningen bli. Allerede nu blir det syd- og sør-europeiske rumbåpet for de norske råstoffene. Allerede nu blir Norges forsyning med kull og andre artikler akret. Etter krigen åpner det seg muligheter for Norge som aldri før. Tyskland vil hjelpe Norge med å skaffe viktige stoffer som kull og kraftfor. Mitt hovedmål vil tidenes tegn.

være å rydde vekk arbeidsløsheten. Videre vil jeg spesielt ha oppmerksomheten henvendt på arbeidernes levestandard, slik at den oprettholdes så vidt det er mulig innenfor rammen av den samlede virksomhet.

Idet Reichskommisaren vendte sig til SS-og politifolkene så han at han stadig blir spurt om hvilke planer Tyskland har med Norge. På dette gis det bare ett svar. Avgjørende for den fremtidige tilstand er den nuværende og fremtidige holdning særlig til de kretser som føler seg ansvarlig som førere i politikk og næringsliv.

Som eksempel på hvordan tyske myndigheter skulle optre overfor den norske befolkning, fortsatte Reichskommisaren, kunde følgende tjene:

Efter avslutningen av kampene i Midt- og Syd-Norge besluttet Der Führer at de norske krigsfanger skulle løslates til tross for at det blev kjempet videre i nord. Denne storsinnede foranstaltning, som for første gang forekommer i historien, hadde foranlediget den flyktede norske regjering til på nytt å vende sig til alle 18–35-årige nordmenn og på nytt oppfordre dem til å ta opp kampen for England. Disse menn, som står i Englands sold, er altså skrappeløps nok til fortsatt å bringe nordmenn i fare for Englands interesser. Til dette, erklærte Reichskommisaren, har vi bare å si at enhver som forsøker å følge denne oppfordring må vente de strengeste straffer. Det må dog ses at den norske befolkning ikke lar sig påvirke av dette opropp.

Idet han kom inn på forholdet mellom tyskere og nordmenn, sa Reichskommisaren: det tyske folk er godmodig og storsinnet. På et punkt ophører imidlertid dette, nemlig når man trår vår ære og selvaktelse for nærm. Når umodne elementer fornærmer tyske soldater eller behandler tyskvennlige nordmenn foraktelig, så kan vi i det gode samarbeids interesse ikke la dette gå ustraffet. Det kan være at dette er enkeltlifelle, men det må allikevel endres. Når en eller annen umoden guttunge anser det for en modig dåd å fornærme en pikke fordi hun ikke skjuler sin tyskvennlige holdning, så er dette en for Tyskland fornærrende og for svrig også følg gjerning som hårdt og uten medlidenhets vil bli straffet.

Til slutt sa Reichskommisaren: I det norske og tyske folks fortid finnes det intet som reiser ubrytlige skranker mellom oss. Det tyske folkrekker det norske folk sin åpne hånd og vil stabile et kameratslig samliv på grunnlag av gjensidig aktelse. Måtte de menn, som føler seg som ansvarlige i Norge, forstå

Avskjedshilsen.

På grunn av det amerikanske konsulats oppfordring til borgere av De forente stater om snarende å returnere til U. S. A., forlater min familie og jeg Trondheim allerede denne uke. Det korte varsel gjør det dessverre umulig å ta farvel på den måte vi helst skulle ønske det. Derfor vil vi gjennem aviset sende en hjertelig hilsen og takk til venner og kjente i Trondheim og omegn.

Det er med vemonige følelser vi forlater venneklokkens i Trondhjem indremisjon hvor Gud har forundt oss å virke noen år. Vi vil lenge minnes de glidte samvær i «Salem» og andre steder, og kommer till å huske de kjære trofaste venner i dyp takknemlighet.

Må så Gud få velsgive og bevare oss alle i sitt samfund og i sin tjeneste her på jord, og til sist forunde oss å møtes i himmelen for Jesu skyld.

B. A. Erickson.

I anledning av pastor Ericksons bortreise holdes et avskjedsmøte i «Salem» førstkommande tirsdag aften. Alle velkommen. Se annonse omorgen.